

Data mining

Neuronové sítě

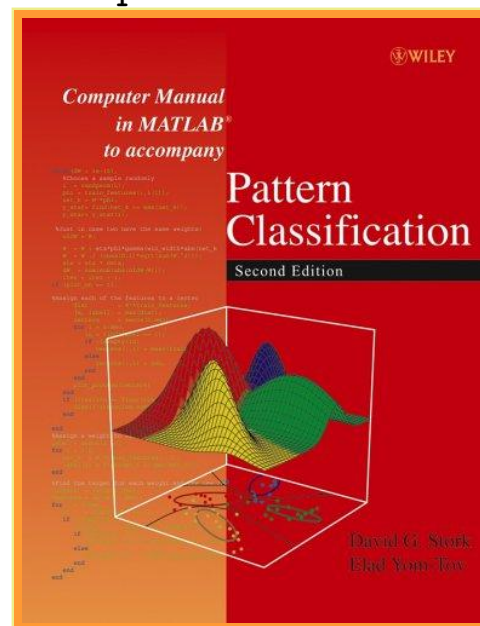
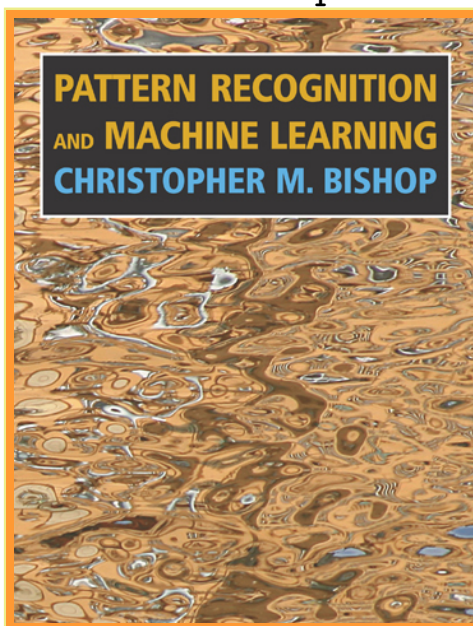
**Gerstnerova laboratoř
katedra kybernetiky
České vysoké učení technické v Praze**

Daniel Novák

Literatura, dema

- Duda, Hart, Stork: Pattern Classification <http://www.crc.ricoh.com/~stork/DHS.html>
- Ch. Bishop, Pattern Recognition and Machine Learning <http://research.microsoft.com/en-us/um/people/cmbishop/prml/>
- Kotek, Vysoký, Zdráhal: Kybernetika 1990
- Classification toolbox
<http://stuff.mit.edu/afs/sipb.mit.edu/user/arolfe/matlab/>
- Statistical Pattern Recognition Toolbox
<http://cmp.felk.cvut.cz/cmp/software/stprtool/>

perceptron - Lineární forma klasifikátoru

- Předpokládejme binární klasifikační problém $S = \{s_1, s_2\}$, \vec{x} je n-dimenzionální příznak
- Odhadujeme \vec{b}, c přímo ze zadaného vzorku $D = \{(\vec{x}_1, y_1), (\vec{x}_2, y_2) \dots (\vec{x}_m, y_m)\}$.
- Požadujeme $(\vec{b}^t \vec{x}_i + c) > 0$ pokud $y_i = s_1$ a $(\vec{b}^t \vec{x}_i + c) < 0$ jinak.
- Totéž, jako požadovat $(\vec{b}^t \vec{z}_i + c) > 0$ pro všechna z_i , kde $z_i = x_i$ pokud $y_i = s_1$ a $z_i = -x_i$ jinak.
- Formálně, necht' $z_i^0 = 1 \forall i$ a $\vec{w} = [\vec{b}, c]$ (přidejme c jako poslední složku \vec{w}).
- Nyní můžeme jednoduše psát $g(\vec{z}) = \vec{w}^t \vec{z}$ a požadovat $\vec{w}^t \vec{z}_i > 0$ pro všechna z_i .
- Necht'

$$J(\vec{w}) = \sum_{\vec{z}_i \in M} -\vec{w}^t \vec{z}_i$$

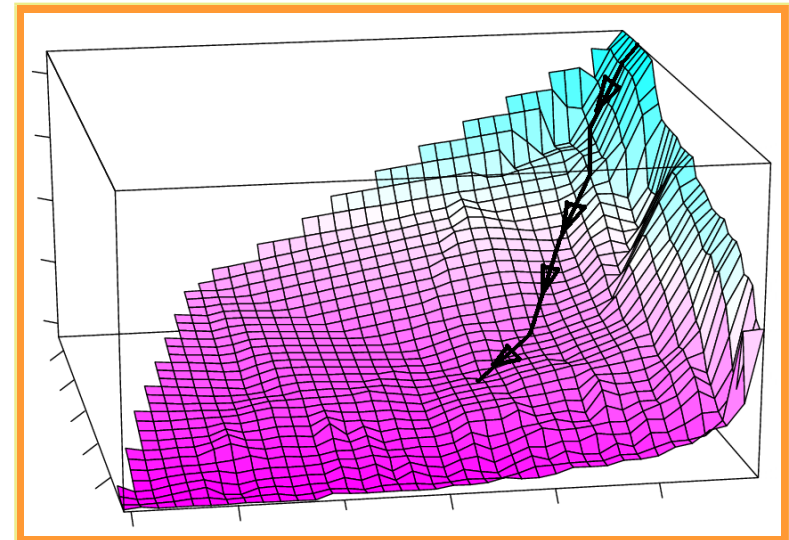
kde M je množina všech **nesprávně klasifikovaných** \vec{z}_i .

Perceptron

- $J(\vec{b}, c)$ je vždy nezáporná.
- Pokud $J(\vec{w}) = 0$, tak všechny příklady v D jsou správně klasifikovány a D je **lineárně separabilní**. Chceme najít minimum $J(\vec{w})$.
- $J(\vec{w})$ je po částech lineární. Pro hledání minima lze použít **gradientního algoritmu**.
- Gradientní algoritmus: přibližuj se k minimu pomocí malých diskrétních krůčků v \mathbb{R}^{n+1} ve směru proti gradientu $J(\vec{w})$.

$$\nabla(J(\vec{w})) = \left(\frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_1}, \frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_2}, \dots, \frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_{n+1}} \right) = \sum_{z_i \in M} -\vec{z}$$

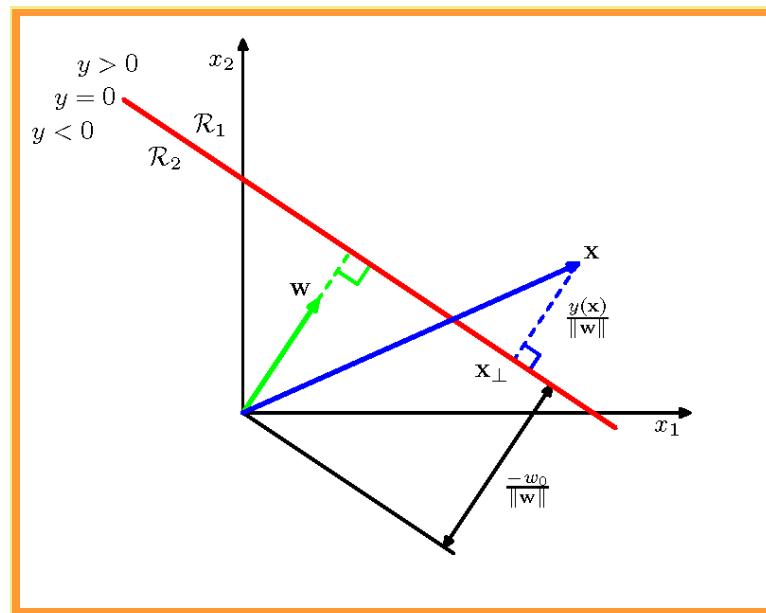
- **Perceptronový gradientní algoritmus:**
 1. $k = 0$. Zvol náhodně \vec{w} .
 2. $k \leftarrow k + 1$
 3. $\vec{w} \leftarrow \vec{w} + \eta(k) \sum_{z_i \in M_k} \vec{z}$
 4. pokud $|\sum_{z_i \in M_k} \vec{z}| > \theta$ jdi na 2
 5. vrať \vec{w}
- η - rychlost učení, θ - mez přijatelné chyby.

Příklad pro $\vec{w} \in \mathbb{R}^2$, $J(\vec{w})$ na svislé ose.

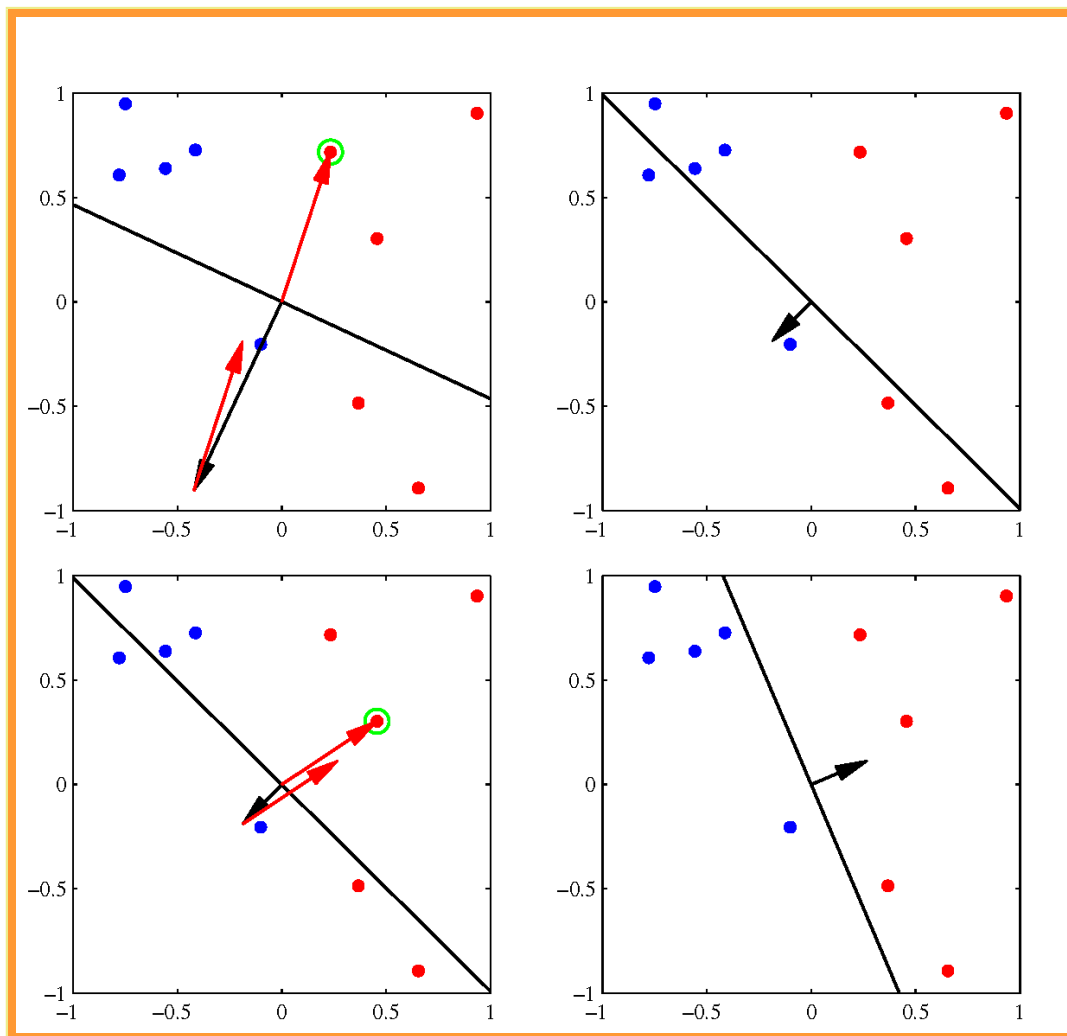
Perceptron II

- Sjednocení terminologie se cvičením - rozšíření na K tříd
- grafické znázornění rozhodovací hranice (změna symbolů)
 - $y(\vec{x}) = \vec{w}^t \vec{x} + w_0, y(\vec{x}_a) = y(\vec{x}_b)$
 - \vec{x}_a a \vec{x}_b leží na rozhodovací hranici, tedy $\vec{w}^t(\vec{x}_a - \vec{x}_b) = 0$
 - w je ortonormální na rozhodovací hranici, $w_0(b)$ je posunutí [Bishop]

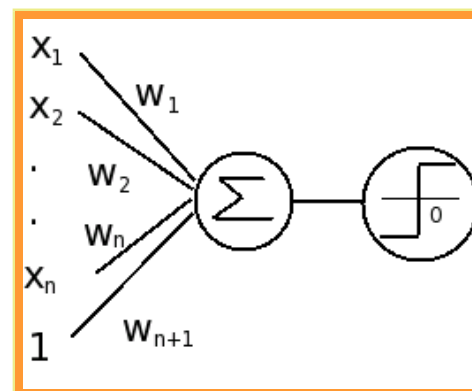
Perceptron - grafické znázornění učení

- grafické znázornění [Bishop]

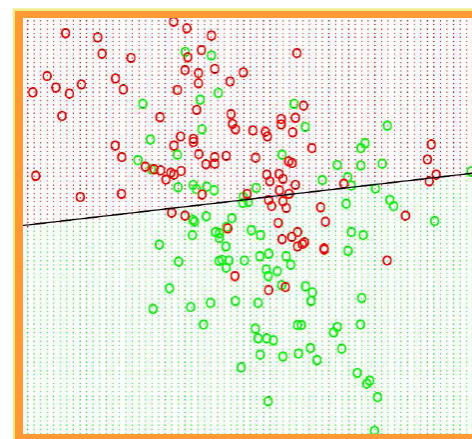

Perceptron: lineární diskriminace

- Perceptron je využíván obecně pro úlohy lineární klasifikace, nejen za předpokladu normálně rozdělených příznaků.
- Je-li zadán vzorek dvou tříd lineárně separabilní, perceptronový algoritmus skončí v konečném čase s nulovou chybou (pro $\theta = 0$ a dostatečně malé $\eta(k)$).
- Vzorek lineárně neseparabilní v \mathcal{R}^n může být separabilní po transformaci do $\mathcal{R}^{n'}$ $n' > n$. Např. pro $\vec{x} \in \mathcal{R}^n$, $T(\vec{x}) =$
$$\underbrace{[x(1), \dots, x(n)]}_{=\vec{x}}, x^2(1), x(1)x(2), x(1)x(3), \dots, x^2(n)]$$
- Tj. přidány kvadratické členy. Lineární diskriminace v transformovaném prostoru odpovídá nelineární (zde kvadratické) diskriminaci v původním prostoru \mathcal{R}^n .
- Lineární diskriminační metody, jako je perceptron, mohou být tedy pomocí transformace využity i pro hledání nelineární diskriminace.
- DEMO - iterace rozhodovací hranice ve 2D případě

Schema perceptronu

Lineárně neseparabilní problém

Perceptron - historie

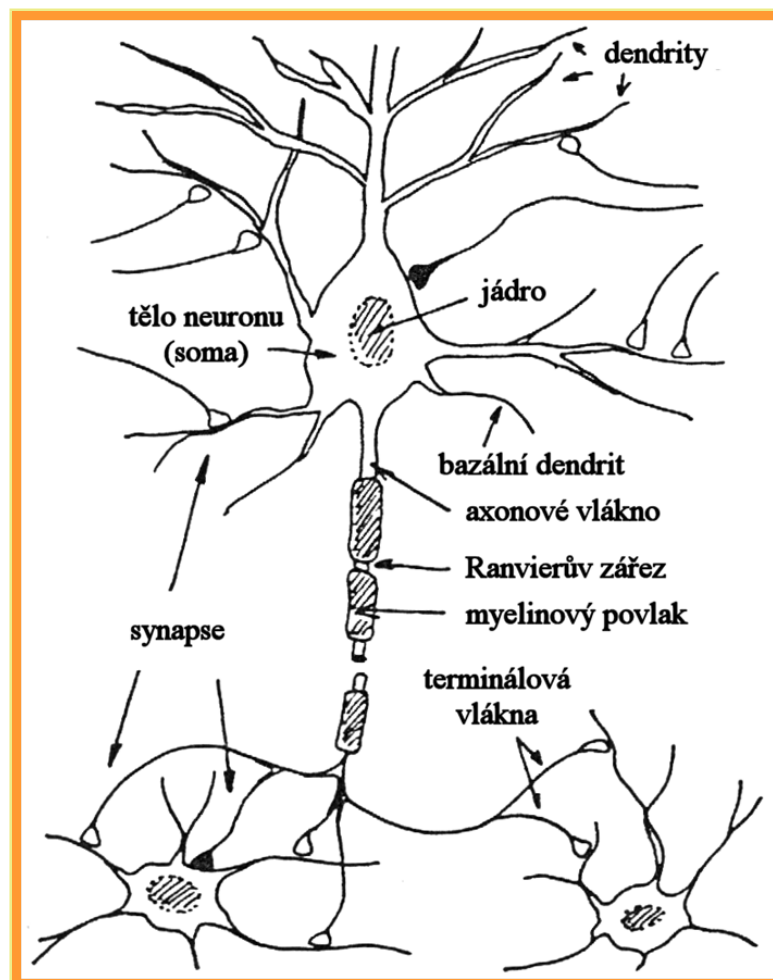
- Frank Rosenblatt - HW realizace perceptronu v roce 1958

- Učení jednoduchých písmen a tvarů - inspirace neuronovými sítěmi v mozku
- Světla osvětlují objekt, foceno na pole 20 x 20 cadmium-sulfátových buněk, dostáváme tedy obrázek o 400 pixelech
- Přepojovací deska - možnost různé konfigurace vstupů
- Adaptivní váhy - potenciometr ovládaný elektrickým motorem - automatické nastavování vah učícím algoritmem
- Implementace na počítači Mark 1 (Harvard-IBM spolupráce) - 765000 součástek, 16 m dlouhý 2.4 m vysoký, 2 m široký, 3 operace za sekundu, násobení trvalo 6 vteřin

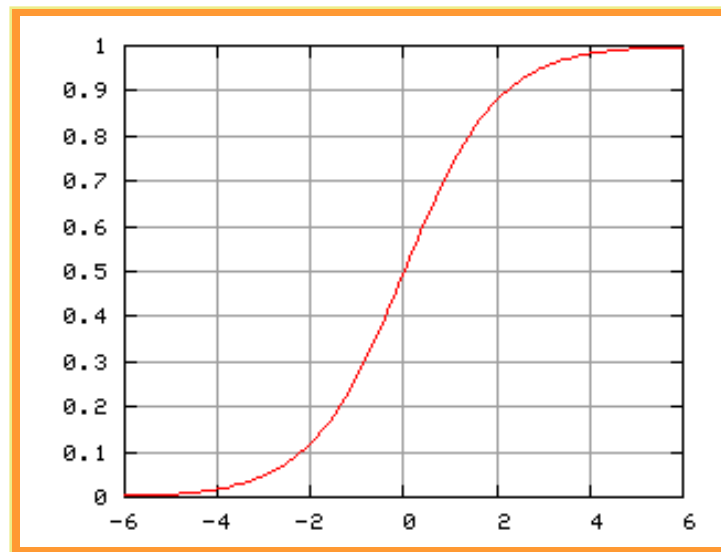
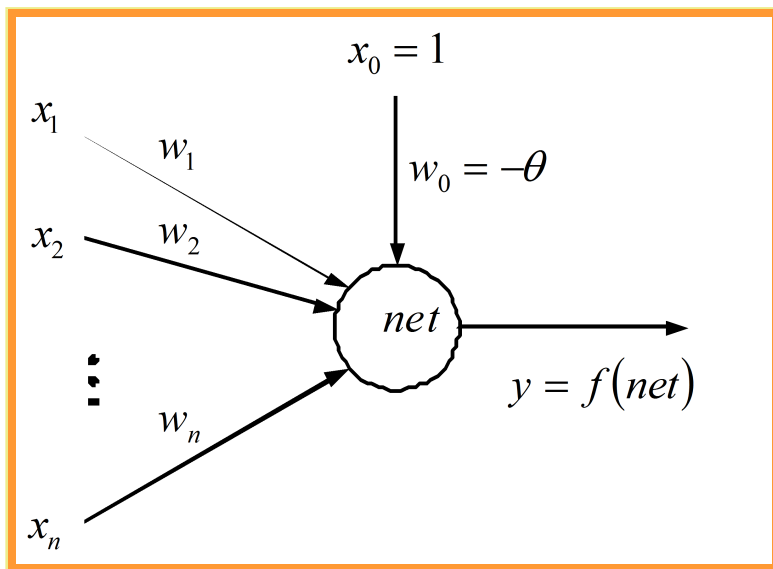
Neuronové sítě

- Umělá neuronová síť je distribuovaný výpočetní systém sestávající z dílčích podsystémů (neuronů), který je inspirován neurofyziologickými poznatky o struktuře a činnosti neuronu a nervového systému živých organismů, a který je ve větší či menší míře realizuje.
- Neurony mezi sebou komunikují na základě přenášení elektrického potenciálu pomocí synapsí
- Schopnost extrahovat a reprezentovat závislosti v datech, které nejsou zřejmé
- Schopnost učit se, schopnost zevšeobecňovat
- Schopnost řešit silně nelineární úlohy

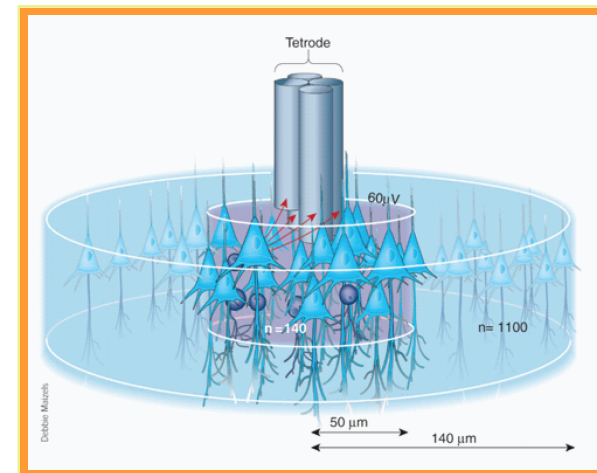
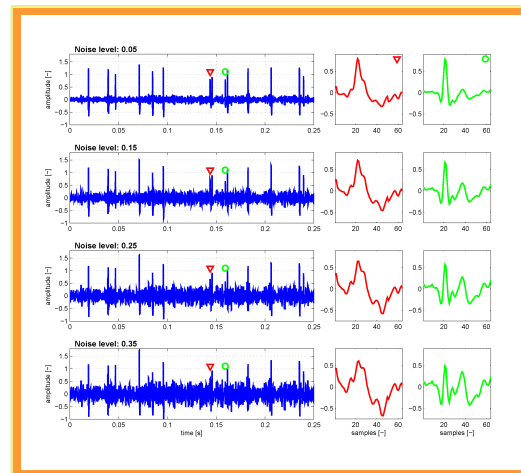
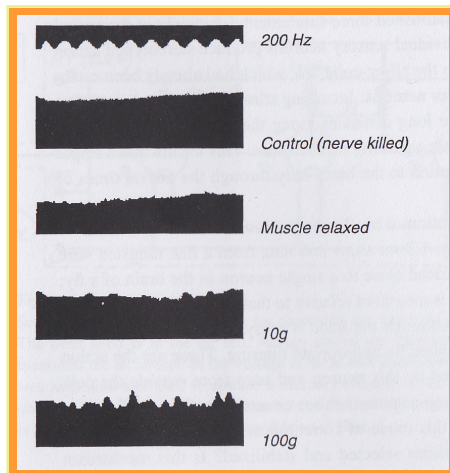
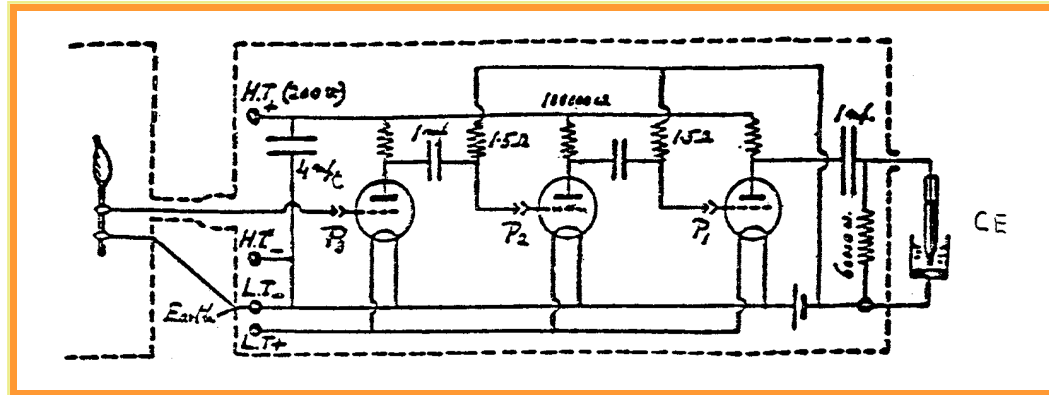
Definice neuronu

- Neuron je základní výpočetní jednotkou neuronových sítí
- Vstupy x_i jsou váhovány parametry ω_i
- $net = \sum_{i=1}^n x_i \omega_i + w_0 = \sum_{i=0}^n \vec{w}^t \vec{x}$
- Zavedení nelinearity do neuronové sítě $y = f(net)$, nejčastěji sigmoid třída, např, tanh či logistická funkce $y = f(net) = \frac{1}{1+\exp^{-\lambda*net}}$

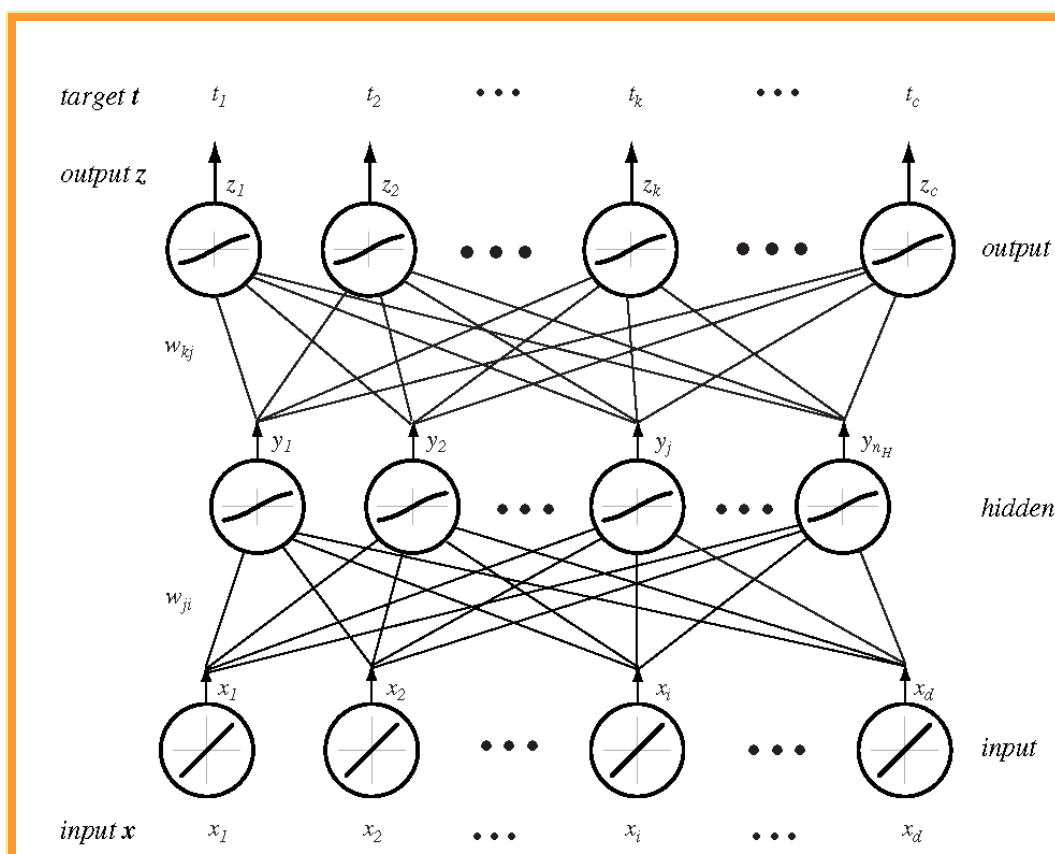
Fyziologie

- Pionýrská práce barona Edgarda Adriana (Nobelova cena za medicínu v roce 1932)
http://nobelprize.org/nobel_prizes/medicine/laureates/1932/adrian-bio.html#

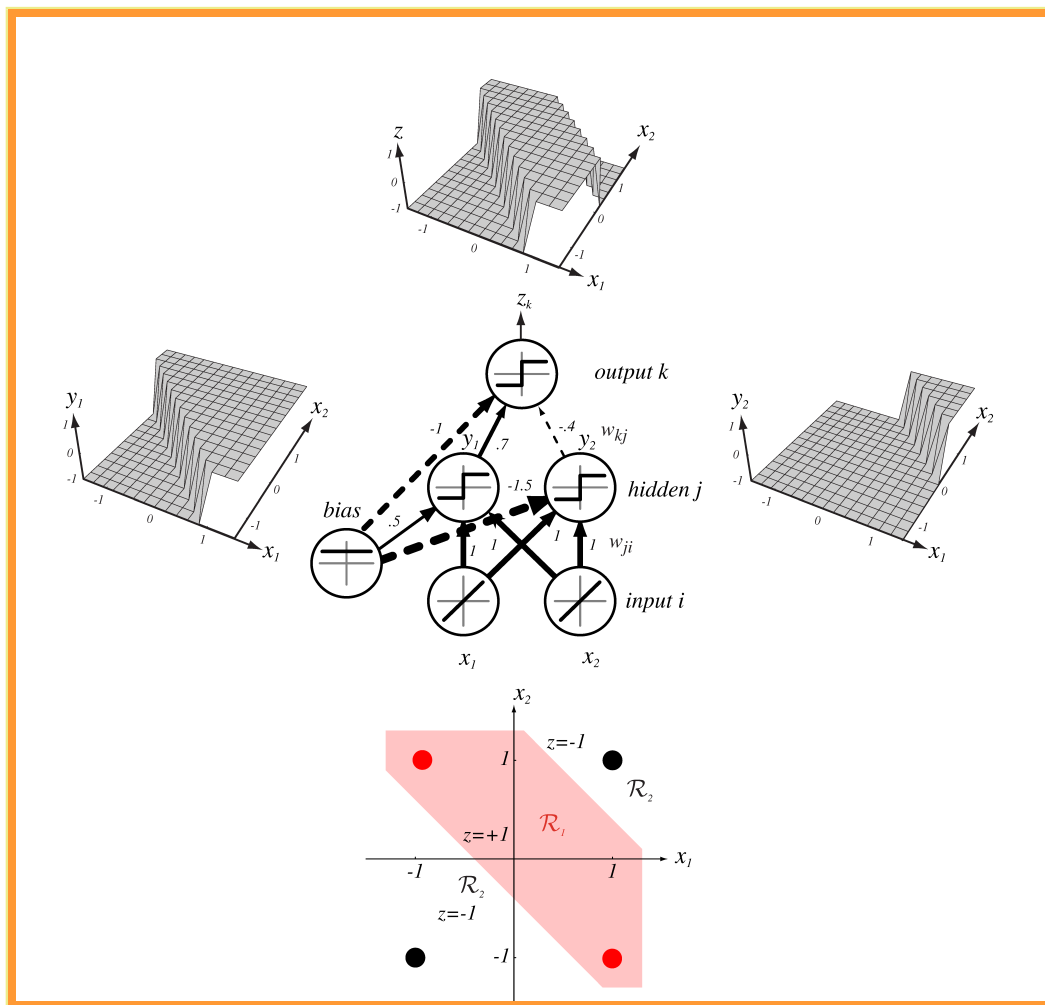
Třívrstvá neuronová síť ($d - n_H - c$)

- První vrstva je vstupní vrstva, akční funkce je zde lineární, počet neuronů se rovná dimenzi vstupního vektoru, $1 \dots d$
- Druhá vrstva je skrytá, libovolný počet neuronů, $1 \dots n_H$
- Třetí vrstva je výstupní vrstva, počet neuronů je nejčastěji roven počtu tříd, $1 \dots c$

Příklad - třívstvá neuronová síť - řešení XOR problému

- $0 \oplus 0 = 0, 1 \oplus 1 = 0, 1 \oplus 0 = 1, 0 \oplus 1 = 1$
- $-1 \oplus -1 = -1, 1 \oplus 1 = -1, 1 \oplus -1 = 1, -1 \oplus 1 = 1$

Řešení XOR problému

- rozhodovací hranice skrytého neuronu y_1

$$x_1 + x_2 + 0,5 = 0 \begin{cases} \geq 0 & \text{if } y_1 = +1 \\ < 0 & \text{if } y_1 = -1 \end{cases}$$

- rozhodovací hranice skrytého neuronu y_2

$$x_1 + x_2 - 1,5 = 0 \begin{cases} \geq 0 & \text{if } y_2 = +1 \\ < 0 & \text{if } y_2 = -1 \end{cases}$$

- neuron ve výstupní vrstvě z

$$0,7y_1 - 0,4y_2 - 1 = 0 \begin{cases} \geq 0 & \text{if } z = +1 \\ < 0 & \text{if } z = -1 \end{cases}$$

Aktivace neuronu

- aktivace net_j skryté vrstvy $net_j = \sum_{i=1}^d x_i w_{ji} + w_{j0} = \sum_{i=0}^d x_i w_{ji} = \vec{w}_j^t \vec{x}$
- i indexuje neuron ve vstupní vrstvě, j skrytou vrstvu, w_{ji} je váha neuron j ve skryté vrstvě, který je spojen se vstupním neuronem i (synapse).
- Výstup neuronu ve skryté vrstvě $y_j = f(net_j)$
- XOR problém

$$f(net) = \text{sgn}(net) \begin{cases} 1 & \text{net} \geq 0 \\ -1 & \text{net} < 0 \end{cases}$$

- funkce $f(\cdot)$ se nazývá aktivační funkcí.
- Podobně, aktivační funkce net_k neuronu ve výstupní vrstvě je dána jako $net_k = \sum_{j=1}^{n_H} y_j w_{kj} + w_{k0} = \sum_{j=0}^{n_H} y_j w_{kj} = \vec{w}_k^t \vec{y}$
- k indexuje neuron ve výstupní vrstvě, n_H je počet skrytých neuronů
- Výstup neuronu ve výstupní vrstvě $z_k = f(net_k)$
- V případě c tříd (výstupů), síť počítá c diskriminačních funkcí $z_k = g_k(\vec{x})$ a klasifikuje vstup \vec{x} podle největší diskriminační funkce $g_k(\vec{x}) \quad \forall k = 1, \dots, c$

Vybavování sítě - dopředná operace

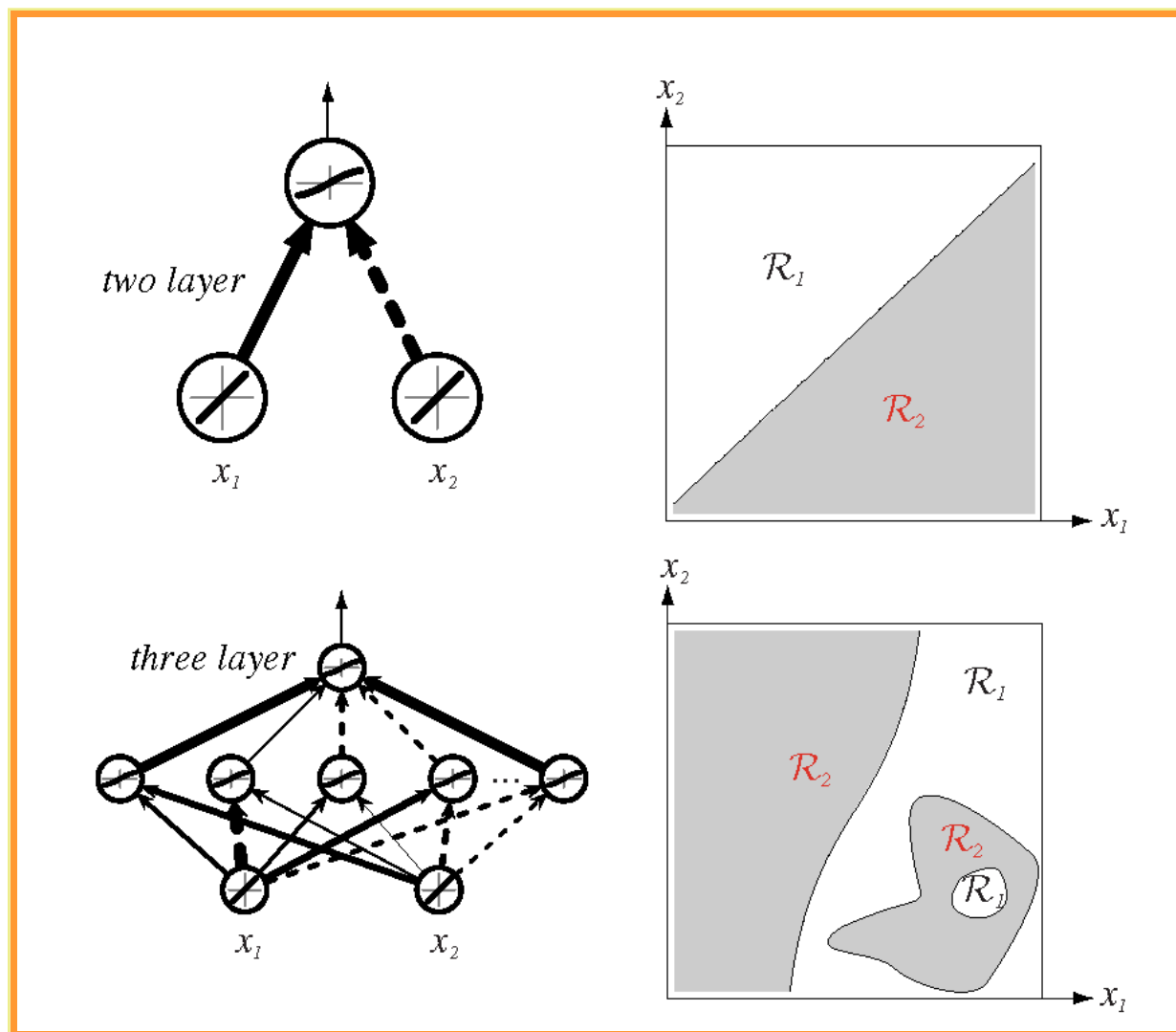
- Výstup sítě

$$g_k(\vec{x}) = z_k = f\left(\sum_{j=1}^{n_H} w_{kj} f\left(\sum_{i=1}^d w_{ji} x_i + w_{j0}\right) + w_{k0}\right) \quad \forall k = 1 \dots c$$

- Skrytá vrstva umožňuje realizovat komplikované nelineární funkce
- Aktivační funkce - v každé vrstvě můžeme mít rozdílnou aktivační funkci, dokonce každý neuron může mít svoji vlastní aktivační funkci
- Pro zbytek přednášky předpokládáme, že máme jeden typ aktivační funkce
- **OTÁZKA: Může třívrstvá neuronová síť aproximovat jakoukoliv nelineární funkci?**
- **ODPOVĚD: ANO - díky A.Kolmogorovi**
Jákákoliv spojitá funkce může být implementovaná třívrstvou sítí za předpokladu dostatečného počtu n_H skrytých neuronů, vhodných nelinearit a vah w .

Příklad rozhodovací hranice

- Porovnání 2-vrstvé a 3-vrstvé sítě

Andrej Kolmogorov

- Již na střední škole sestrojil "perpetuum mobile", jeho učitel nepříšel na použitý trik
- Studoval nejdříve historii na Moskevské státní univerzitě (nastoupil v 17 letech)
- První vědecký článek publikoval na téma vlastnictví nemovitostí v Novgorodu v období 15. a 16. století
- Největší přínos v teorii pravděpodobnosti a výpočetní složitosti

Jak síť naučíme ????

- Náš cíl je nastavit váhy na základě trénovacích dat a požadovaného výstupu t_k
- Odvodíme si metodu zpětného šíření chyby
- Necht' t_k je k skutečný výstup a z_k necht' je vypočtený výstup, kde $k = 1, \dots, c$. Definujeme chybu jako

$$J(\vec{w}) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^c (t_k - z_k)^2 = \frac{1}{2} \|\vec{t} - \vec{z}\|^2$$

- Algoritmus zpětného šíření chyby je založen na gradietním algoritmu (viz perceptron). Váhy jsou náhodně inicializovány a jsou měněny ve směru poklesu chyby

$$\Delta \vec{w} = -\eta \frac{\partial J}{\partial \vec{w}}$$

- η je parametr ovlivňující rychlost učení - určuje relativní změnu vah

$$\vec{w}(m+1) = \vec{w}(m) + \Delta \vec{w}$$

- kde m je m -tý použitý vzor (\vec{x}_m, t_m)

Odvození

- Chyba pro váhy (skrytá-výstupní)

$$\frac{\partial J}{\partial w_{kj}} = \frac{\partial J}{\partial z_k} \frac{\partial z_k}{\partial net_k} \frac{\partial net_k}{\partial w_{kj}} = \delta_k \frac{\partial net_k}{\partial w_{kj}}$$

- Platí $net_k = \sum_{j=0}^{n_H} y_j w_{kj} = \vec{w}_k^t \vec{y}$, tedy $\frac{\partial net_k}{\partial w_{kj}} = y_j$

- kde sensitivita k -tého neuronu je definována jako $\delta_k = -\frac{\partial J}{\partial net_k}$ a popisuje, jak se celková chyba mění s aktivací parametru net_k neuronu, $\frac{\partial z_k}{\partial net_k} = f'(net_k)$

$$\delta_k = -\frac{\partial J}{\partial z_k} \frac{\partial z_k}{\partial net_k} = (t_k - z_k) f'(net_k)$$

- Váhy (skrytá-výstupní) se aktualizují jako

$$\Delta w_{kj} = \eta \delta_k y_j = \eta (t_k - z_k) f'(net_k) y_j$$

- Chyba pro váhy (vstupní-skrytá)

$$\frac{\partial J}{\partial w_{ji}} = \frac{\partial J}{\partial y_j} \frac{\partial y_j}{\partial net_j} \frac{\partial net_j}{\partial w_{ji}}$$

- Platí

$$\begin{aligned} \frac{\partial J}{\partial y_j} &= \frac{\partial}{\partial y_j} \left[\frac{1}{2} \sum_{k=1}^c (t_k - z_k)^2 \right] = - \sum_{k=1}^c (t_k - z_k) \frac{\partial z_k}{\partial y_j} = \\ &= - \sum_{k=1}^c (t_k - z_k) \frac{\partial z_k}{\partial net_k} \frac{\partial net_k}{\partial y_j} = - \sum_{k=1}^c (t_k - z_k) f'(net_k) w_{kj} \end{aligned}$$

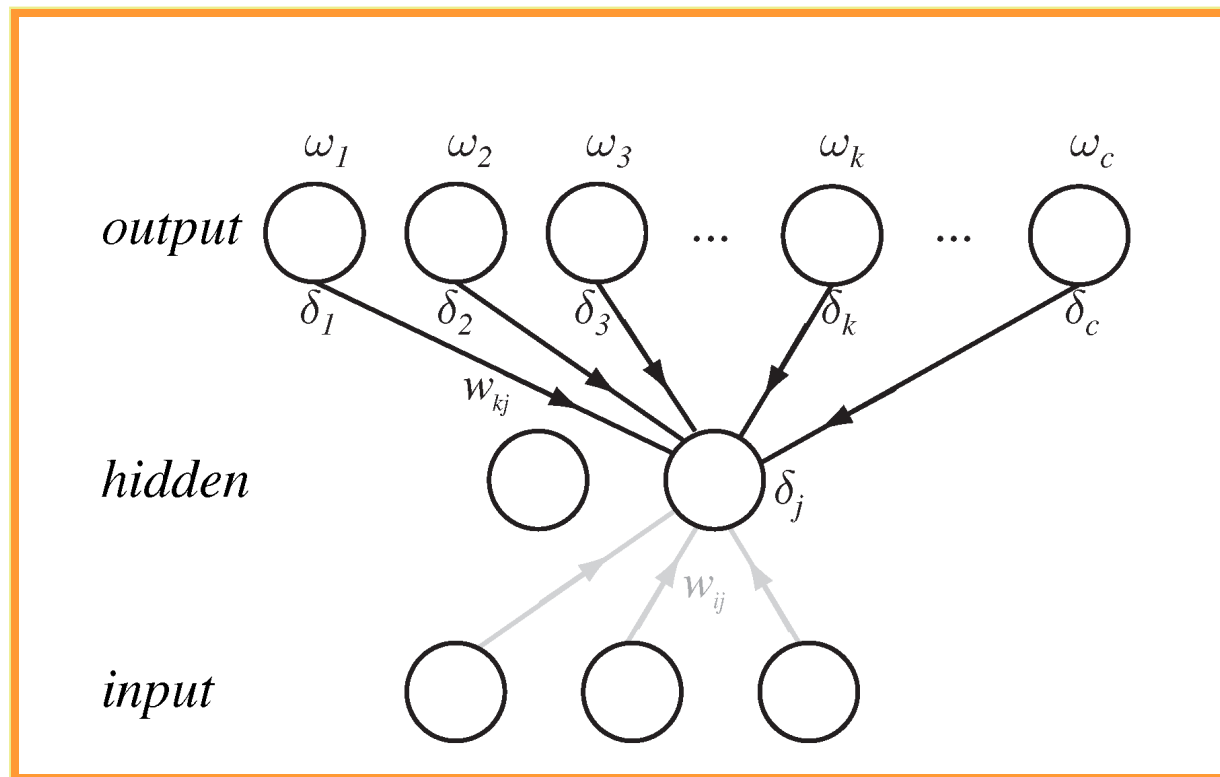
- Platí $\frac{\partial net_k}{\partial y_j} = w_{kj}$, protože $net_k = \sum_{j=0}^{n_H} y_j w_{kj} = \vec{w}_k^t \vec{y}$
- Takže $\frac{\partial J}{\partial y_j} = - \sum_{k=1}^c \delta_k w_{kj}$, protože $\delta_k = (t_k - z_k) f'(net_k)$
- Zavedeme $\frac{\partial y_j}{\partial net_j} = f'(net_j)$
- Zbývá vyčíslit $\frac{\partial net_j}{\partial w_{ji}} = x_i$, protože platí $net_j = \sum_{i=0}^d x_i w_{ji} = \vec{w}_j^t \vec{x}$
- Dosadíme a definujeme sensitivitu pro skrytou jednotku. Sensitivita je váhovaný součet výstupních sensitivit, znásoben aktivační funkcí skrytého neuronu

$$\frac{\partial J}{\partial w_{ji}} = \frac{\partial J}{\partial y_j} \frac{\partial y_j}{\partial net_j} \frac{\partial net_j}{\partial w_{ji}} = - \underbrace{\sum_{k=1}^c \delta_k w_{kj} f'(net_j)}_{\delta_j} x_i$$

Proč zpětné šíření chyby (back-propagation)?

- Pravidlo aktualizace vah (vstupní-skrytá) je

$$\Delta w_{ji} = \eta x_i \delta_j = \eta \sum (w_{kj} \delta_k) f'(net_j) x_i$$

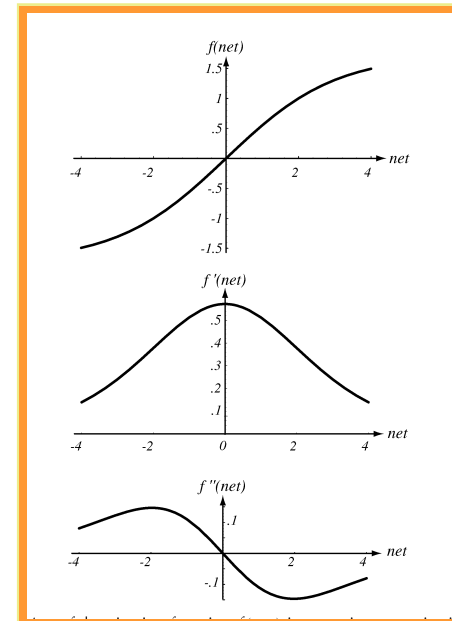
Pseudo-kód

- pseudokód (inkrementální učení, stochastické)

```
1 begin initialize network topology (# hidden units), w, criterion  $\theta, \eta, m \leftarrow 0$ 
2   do  $m \leftarrow m + 1$ 
3      $\mathbf{x}^m \leftarrow$  randomly chosen pattern
4      $w_{ij} \leftarrow w_{ij} + \eta \delta_j x_i; w_{jk} \leftarrow w_{jk} + \eta \delta_k y_j$ 
5   until  $\nabla J(\mathbf{w}) < \theta$ 
6 return w
7 end
```

- Implementace v Matlabu: *Backpropagation_Stochastic.m*. Použita funkce \tanh , $a = 1.716$, $b = \frac{2}{3}$, aby $f'(0) \simeq 1$.

$$f(\text{net}) = a \tanh(b \star \text{net}) = \frac{2a}{1 + \exp^{b \star \text{net}}} - a$$

Batch učení

- Mám n vstupů \vec{x}_i , vyjádřím celkovou chybu přes všechny vzorky jako

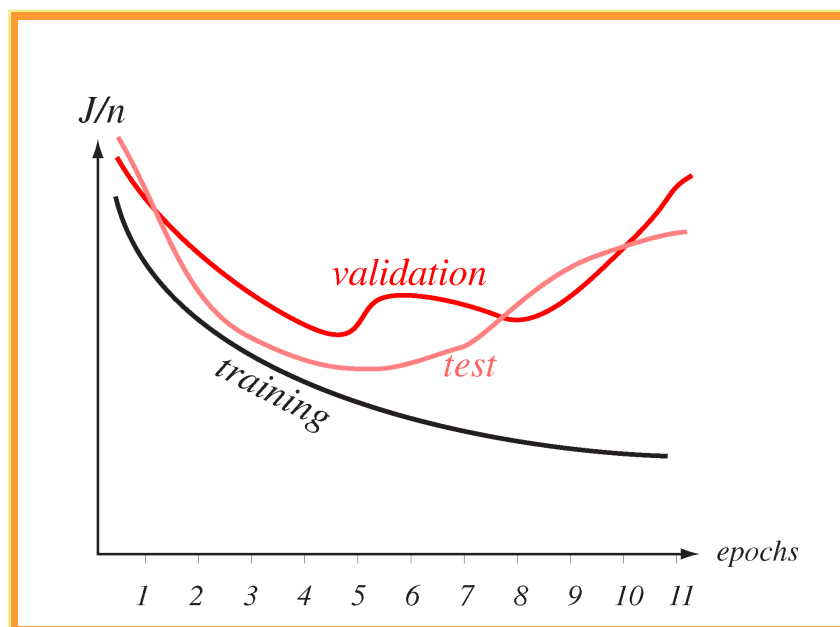
$$J = \sum_{p=1}^n J_p$$

- Není nutné vybírat vstupy postupně
- Epocha je jedna prezentace všech vstupů, krok 2: $r = r + 1$

```
1 begin initialize network topology (# hidden units),  $\mathbf{w}$ , criterion  $\theta, \eta, r \leftarrow 0$   
2   do  $r \leftarrow r + 1$  (increment epoch)  
3      $m \leftarrow 0; \Delta w_{ij} \leftarrow 0; \Delta w_{jk} \leftarrow 0$   
4     do  $m \leftarrow m + 1$   
5        $\mathbf{x}^m \leftarrow$  select pattern  
6        $\Delta w_{ij} \leftarrow \Delta w_{ij} + \eta \delta_j x_i; \Delta w_{jk} \leftarrow \Delta w_{jk} + \eta \delta_k y_j$   
7     until  $m = n$   
8      $w_{ij} \leftarrow w_{ij} + \Delta w_{ij}; w_{jk} \leftarrow w_{jk} + \Delta w_{jk}$   
9   until  $\nabla J(\mathbf{w}) < \theta$   
10 return  $\mathbf{w}$   
11 end
```


Validace

- Chyba trénovací množiny je monotónní klesající funkce díky gradientnímu algoritmu (klesám ve směru poklesu chyby)
- Rozdělení dat na trénovací, testovací a validační množinu. Validaci používám jako zastavovací kritérium (první minimum nebo celkové minimum pro konstantní počet epoch)

- DEMO - Neural Network Toolbox v Matlabu
<http://www.mathworks.com/products/neuralnet/>
- Data pocházejí z UCI Machine Learning Repository
<http://mllearn.ics.uci.edu/MLRepository.html>